

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII Ka 139/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA			
o.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 23 listopada 2021 roku w sprawie o sygn. III K 1562/21			
o.1.Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
o.1.Granice zaskarżenia			
o.o.1.Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
o.o.1.Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1.Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
1.Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.1.Ustalenie faktów				
0.0.1.Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.0.1.Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.1.Ocena dowodów				
0.0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<i>o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<i>1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</i>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Apelacja prokuratora: niesłuszne niezastosowanie środka kompensacyjnego wobec oskarżonego M. W. za zarzucany mu czyn i odstąpienie od zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>podczas gdy, zgodnie z dyspozycją art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej uprawnionej osoby orzeka obowiązek naprawienia szkody w całości lub w części pomimo, iż orzeczenie tego środka było uzasadnione z uwagi na spełnienie ustawowej przesłanki, to jest skazania oskarżonego M. W. za przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k, jak również zaistnienia okoliczności, iż szkoda nie została wcześniej naprawiona, a istniała możliwość ustalenia pełnej jej wysokości.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Powyższy zarzut okazał się całkowicie bezzasadny. Przypomnieć należy, że w dniu 30 kwietnia 2020 roku w sprawie VIII GNc 1472/20 Sąd Rejonowy w Białymstoku nakazem zapłaty</p>			

wydanym w
postępowaniu
upominawczym
uwzględnił w całości
powództwo (...)
Spółki jawnej (...)
siedzibą w
miejscowości Z.
przeciwko (...) Sp.
z.o.o. z siedzibą
w B. o zapłatę
kwoty (...) złotych.
Rozstrzygnięcie
Sądu jest
prawomocne.

Należy mieć przy
tym na uwadze, iż
zgodnie z art. art.
415 § 1 zd. 2 k.p.k.
nawiązki na rzecz
pokrzywdzonego,
obowiązku
naprawienia szkody
lub
zadośćuczynienia za
doznaną krzywdę
nie orzeka się,
jeżeli roszczenie
wynikające z
popelnienia
przestępstwa jest
przedmiotem innego
postępowania albo
o roszczeniu tym
prawomocnie
orzeczono. Nie budzi
wątpliwości, że musi
być spełniony
warunek braku
tożsamości
przedmiotowej lub
podmiotowej
roszczenia by
pojawiała się
możliwość
uwzględnienia
danego wniosku.
Bezspornym w
sprawie pozostaje, że

zachodzi tożsamość źródła roszczenia w sprawie cywilnej i objętego przedmiotowym żądaniem rzecznika oskarżenia.

Ratio legis art. 415 § 1 zd. 2 k.p.k. sprowadza się do zapobieżenia funkcjonowaniu w obrocie prawnym tytułów egzekucyjnych wynikających z dochodzenia tego samego roszczenia w postępowaniu karnym i innym postępowaniu przewidzianym przez ustawę. W tym kontekście nie jest zatem celowe nakładanie obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. wobec możliwości wyegzekwowania zasądzonego roszczenia z majątku oskarżonego w oparciu o podstawę z art. 299 § 1 k.s.h. (K. Eichstaedt [w:] Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany, red. D. Świecki, LEX/el. 2021, art. 415; wyroki Sądu Najwyższego: z 26.02.2014 r., III KK 429/13, LEX

<p>nr 1446451, z 26.01.2016 r., V KK 323/15, LEX nr 1970396, z 18.01.2013 r., V KK 378/12, LEX nr 1277805, z 27.04.2017 r., IV KK 111/17, LEX nr 2307133). Przy czym dla zastosowania przewidzianej w art. 415 § 1 zd. 2 k.p.k. reguły nie ma znaczenia, czy roszczenie, o którym wcześniej orzeczono w postępowaniu cywilnym, zostało wyegzekwowane, czy też egzekucja okazała się nieskuteczna (zob. Wyrok SN z 3.06.2020 r., V KK 184/19, LEX nr 3277161).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zobowiązanie M. W. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości w kwocie (...) zł uiszczonej na rzecz (...)sp.j. (...) z siedzibą w Z., na podstawie art. 46 § 1 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>		

zasadny albo niezasadny.			
<p>Podniesiony zarzut oskarżyciela publicznego nie zyskał instancyjnej aprobaty i przeprowadzona kontrola wyroku pozwoliła stwierdzić jego całkowitą prawidłowość. Co prawda w uzasadnieniu Sądu I Instancji brak jest rozważań w zakresie niezastosowania art. 46 § 1 k.k., jednak okoliczność ta nie była w ogóle podnoszona przed wydaniem wyroku, zaś oskarżyciel publiczny nie uczestniczył w rozprawie poprzedzającej jego wydanie.</p>			
3.2.	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego:</p> <p>art. 7 k.p.k., poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań świadków J. J. (2) oraz M. J., polegającej na bezpodstawnym uznaniu, że świadkowie ci w sposób stanowczy i jednoznaczny potwierdzili, że sporną umowę negocjował i zawarł z nimi oskarżony,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

podczas gdy z treści protokołów przesłuchań złożonych przez tych świadków wynika, że zeznania ich ewoluowały od etapu złożenia zawiadomienia o przestępstwie i nie wynika z nich w sposób jednoznaczny, że to oskarżony negocjował i zawarł z nimi sporną umowę, a w konsekwencji obraży ww. przepisów postępowania, tym samym w ramach tego zarzutu dopuszczenie się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegającego na błędnym przyjęciu, że oskarżony działał ze świadomością i bezpośrednim zamiarem wprowadzenia w błąd pokrzywdzonej spółki, podczas gdy zgromadzone w sprawie dowody nie wskazują na wypełnienie przez oskarżonego wyżej wskazanych znamion oszustwa, co w konsekwencji doprowadziło do jego bezpodstawnego skazania.

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Wskutek kontroli odwoławczej zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy doszedł do przekonania o słuszności stanowiska Sądu Rejonowego. Analiza pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, wskazuje, że Sąd I Instancji dokonując oceny wszystkich dowodów we wzajemnym powiązaniu wyprowadził słuszny wniosek w zakresie istnienia uzasadnionych podstaw do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu przestępstwa wyczerpującego znamiona art. 286 § 1 k.k.</p> <p>Wbrew wywodom zawartym w apelacji obrońcy, Sąd Pierwszej Instancji nie dopuścił się obrazy przepisów postępowania i przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy.</p>	

Podczas procedowania respektował kodeksowe zasady procesowe, w tym zasadę prawdy materialnej, zasadę bezstronności (art. 4 k.p.k.) i swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.). O poszanowaniu art. 7 k.p.k. świadczy to, że dokonał on wnikliwej i obiektywnej analizy zebranego materiału dowodowego.

Prawidłowo oceniwszy zebrany materiał dowodowy w efekcie poczynił właściwe ustalenia faktyczne w kwestii winy i sprawstwa M. W. w zakresie przypisanego mu czynu oraz orzeczonej wobec niego kary - co odzwierciedla uzasadnienie wyroku spełniające wymagania, o jakich mowa w art. 424 § 1 k.p.k.

Podkreślenia wymaga, że tą prawidłową analizą objęte zostały zeznania świadków oraz wyjaśnienia oskarżonego. Sąd Rejonowy poświęcił wszystkim oświadczeniom procesowym złożonym w sprawie należyłą uwagę. W

sposób prawidłowy
ocenił ich znaczenie
dla wyjaśnienia
sprawy i ich
wiarygodność. Sąd
I Instancji zatem
żadną miarą nie
potraktował
oświadczeń
procesowych
wybiórczo czy
stronniczo. Baczył,
aby wyjaśnione
zostały wszystkie
istotne okoliczności
sprawy (art. 366 § 1
k.p.k.).

Podkreślić nadto
trzeba, że o
przekroczeniu
zasady swobodnej
oceny dowodów
można mówić tylko
wtedy, gdy ocena
zebranego w sprawie
materiału
dowodowego
zawiera oczywiste
błędy natury
faktycznej (np.
niedostrzeżenie
istotnych dowodów
czy okoliczności)
bądź logicznej
(niezrozumienie
implikacji
wynikających z treści
dowodów) (por.
postanowienie Sądu
Najwyższego z dnia
25 lutego 2014
roku w sprawie
IV KK 31/14, Lex
nr 1441277). Takich
zaś uchybień w
sprawie - w zakresie
podnoszonych

zarzutów - nie dostrzeżono.

Apelując błędnie zinterpretował uzasadnienie Sądu meriti, z którego treści jednoznacznie wynika, iż Sąd dał wiarę zeznaniom współników pokrzywdzonej spółki, bowiem były one zgodne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Tym samym nie sposób czynić zarzutu, iż Sąd dokonując swobodnej oceny dowodów przyznał walor wiarygodności dowodom, które znalazły swoje potwierdzenie w całości całości materiału dowodowego.

Należy mieć na uwadze, iż świadek M. J. zeznając przed sądem powtórzył swoje wcześniejsze depozycje, stwierdzając iż nie pamięta kto najpierw do niego zadzwonił w sprawie zakupu oleju opałowego, jednocześnie dodając, iż to oskarżony M. W. później do niego zadzwonił, informując iż wcześniejsza zaległość została

uregulowana. Z kolei zeznania świadka J. J. (2) nie pozostają w sprzeczności z powyższymi, bowiem świadek wskazywał, iż w chwili pobytu w sanatorium, zadzwonił do niego M. Z. w sprawie zakupu oleju opałowego. Świadek polecił dzwoniącemu zwrócić się w tej sprawie do wspólnika M. J., a więc oddelegował prowadzenie negocjacji, z uwagi na pobyt w sanatorium. Zatem oczywistym jest, że świadek mógł posiadać wiedzę na temat osób kontaktujących się z M. J., tylko na podstawie jego relacji, bowiem nie był uczestnikiem dalszych negocjacji. Tym samym prezentowana przez skarżącego okoliczność, iż w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa wskazano, że to M. Z. miał się kontaktować w sprawie zakupu oleju opałowego, nie wyklucza późniejszego kontaktu z oskarżonym M. W., zwłaszcza że to

oskarżony posiadał uprawnienia do składania zapewnień o terminowej spłacie zakupionego oleju opałowego.

Ponadto w zawiadomieniu o przestępstwie (na które powołuje się skarżący) nie wskazano, że to M. Z. miał udzielić zapewnienia, iż powstała w związku z zamówieniem należność zostanie niezwłocznie uregulowana. W tym miejscu należy przypomnieć, że to M. J. przyjmował zamówienie z dnia 14 lutego 2020 roku, a więc pierwotnie prowadzona rozmowa M. Z. z J. J. (2), który oddelegował prowadzenie negocjacji, nie może stanowić dowodu, iż to ww. składał zapewnienia dla pokrzywdzonej spółki. Tym bardziej, że zapewnienie, na które powoływali się wspólnicy (...) Sp. j. (...) z siedzibą w Z., o niezwłocznym uregulowaniu powstałej zaległości, otrzymali po spłaceniu przez spółkę oskarżonego uprzednio zaległej należności.

To oskarżony, jako jeden ze wspólników spółki oraz członek zarządu (zgodnie z informacją z KRS) był osobą uprawnioną do reprezentowania spółki i odpowiadał m.in. za rozliczenia w sprawach finansowych.

Natomiast drugi wspólnik tj. W. C., faktycznie nie zajmował się prowadzeniem spraw spółki - okoliczność ta nie była w żadnym stopniu kwestionowana, nawet przez oskarżonego, wręcz przeciwnie, okoliczność braku jakiegokolwiek zaangażowania w prowadzenie spółki przez W. C. była potwierdzana w składanych depozycjach.

Przesłuchany w charakterze świadka R. H. (wieloletni pracownik (...)Sp. z.o.o. z siedzibą w B.) podał, iż to oskarżony M. W. załatwiał sprawy w przypadku trudności z płatnościami za faktury. Oskarżony był władny składać zapewnienia dotyczące

wywiązywania się z zawieranych umów.

Bez wątpienia M. W. musiał być świadomy zlej sytuacji finansowej prowadzonej spółki, o czym świadczy bilans za rok 2019 ze stratą – (...) złotych oraz bilans za kolejny okres od 1 stycznia 2020 roku do 7 kwietnia 2020 roku, w którym to spółka oskarżonego zanotowała dalszą stratę na kwotę – (...) złotych. M. W. jako osoba zajmująca stanowisko wymagające posiadania konkretnych kompetencji i wiedzy, zdawał sobie sprawę, mając na uwadze zanotowane straty, iż nie będzie w stanie spłacić zaciąganych zobowiązań oraz, że nie sposób stwierdzić, aby kondycja (...) Sp. z.o.o. z siedzibą w B. należała do dobrych na moment składania zamówienia na olej opałowy od pokrzywdzonej spółki. Trudno zatem zgodzić się z wyjaśnieniami oskarżonego, że sytuacja która zmusiła spółkę do złożenia wniosku o

upadłość wystąpiła dopiero w drugiej połowie lutego 2020 roku. Zauważyć należy, iż decyzji o złożeniu wniosku o upadłość nie podejmuje się nagle. Zwrócić przy tym należy uwagę, iż zgodnie z art. 10 Ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 z późn. zm.), upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny. Z kolei art. 11 ust. 1 i 1a statuuje, iż dłużnik jest niewypłacalny, jeżeli utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych (ust. 1). Domniemywa się, że dłużnik utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań pieniężnych przekracza trzy miesiące (ust. 1a). Nie sposób zatem przyznać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, iż dopiero pod koniec lutego wystąpiły

okoliczności, które
zmusiły do złożenia
wniosku o upadłość
. Obowiązek złożenia
wniosku o upadłość
nie mógłby wystąpić,
gdy rzeczywiście, jak
podawał w swoich
wyjaśnieniach
oskarżony, spółka
spłacała na bieżąco
wszystkie swoje
należności.

Niesłuszny jest przy
tym zarzut, iż
wspólnicy
pokrzywdzonej
spółki mając
świadomość o
nieterminowym
spłacaniu
zobowiązań nie
mogli zostać
wprowadzonymi w
błąd co do
możliwości
finansowych spółki
i jej możliwości w
opłacie
zamówionego
towaru, zwłaszcza że
po opłacie zaległości
zostali zapewnieni
o dobrej kondycji
finansowej spółki
– mimo, iż tego
samego miesiąca
została sporządzona
lista wierzycieli
spółki oskarżonego,
niewątpliwie w
związku ze
sporządzaniem
dokumentacji
wymaganej do
złożenia wniosku o
upadłość.

Abstrahując od zeznań współników pokrzywdzonej spółki, w których skarżący doszukuje się niespójności, a dotyczących tego czy to M. Z., czy też oskarżony, kontaktowali się w sprawie zakupu oleju, należy mieć na uwadze, iż sam oskarżony jednoznacznie wskazywał, iż był odpowiedzialny za funkcjonowanie działalności spółki, w tym sprzedaży. Dodatkowo zakup oleju opałowego musiał być akceptowany przez dział sprzedaży. Z kolei według wyjaśnień oskarżonego, M. Z. nie miał żadnego związku z zarządzaną przez niego spółką, poza tym, iż był właścicielem nieruchomości, którą wynajmowała (...)Sp. z o.o. Oskarżony nie zaprzeczył posiadaniu wiedzy o zamówieniu oleju opałowego z dnia 14 lutego 2020 roku i jak sam wskazał celem zamówienia nie było wprowadzenie w błąd dostawcy, tylko normalna zasada

współpracy, co
oczywiście nie mogło
mieć
odzwierciedlenia w
rzeczywistość, w
sytuacji gdy straty
spółki w dalszym
ciągu się
powiększały, a jak
powyższej
podnoszono,
obowiązek złożenia
wniosku o upadłość
nie mógł wystąpić
spontanicznie ze
względu na
dodatkowe
okoliczności, które
miały się pojawić
dopiero pod koniec
lutego.

Zauważyć przy tym
należy, mimo
twierdzeń
oskarżonego, iż
nieuregulowanie
należności nie było
jego bezpośrednim
zamiarem, to nie
przejawiał on dobrej
woli, kiedy to J.
i M. J. pojawili
się w siedzibie jego
spółki, wypychając
ich z biura,
czego skutkiem była
interwencja Policji.

Reasumując,
przeprowadzone
powyżej rozważania
jednoznacznie
wskazują, iż
oskarżony M. W.
miał świadomość
sytuacji finansowej
(...) Sp. z.o.o. i
mimo to wprowadził
wspólników (...) Sp.

<p>j. (...) z siedzibą w Z. w błąd co do możliwości terminowego uregulowania należność za zakupiony olej opałowy. Tym samym wypełnił znamiona czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji i uniewinnienie oskarżonego M. W..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W związku z niepodzieleniem przez Sąd Odwoławczy podniesionego zarzutu obrazy przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k., wniosek obrońcy o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu należało uznać za niezasadny.</p>		

3.3.	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego:</p> <p>art. 5 § 2 k.p.k. przez niezastosowanie tego przepisu w sytuacji, gdy w sprawie wystąpiły wątpliwości, których nie usunięto w postępowaniu dowodowym, gdyż świadkowie zeznający na niekorzyść oskarżonego zmienili swoje zeznania i nie wskazali jednoznacznie na osobę oskarżonego jako osoby odpowiedzialnej za negocjacje i zapewnienia złożone pokrzywdzonym w chwili zawarcia umowy sprzedaży towaru z dnia 14 lutego 2020 r.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Podnoszony zarzut okazał się bezzasadny i nie zasługiwał na uwzględnienie.</p> <p>Należy mieć na uwadze, że zarzut naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. może być</p>			

uznany za skuteczny tylko wówczas, gdy zostanie wykazane, że orzekający sąd rzeczywiście powziął niedające się usunąć wątpliwości, jednak nie rozstrzygnął ich na korzyść oskarżonego. Dla zasadności tego zarzutu nie wystarczy zaprezentowanie przez stronę własnych wątpliwości co do zgromadzonego materiału dowodowego i wymowy poszczególnych dowodów. Jeżeli poczynione ustalenia faktyczne uzależnione są od obdarzenia wiarą tej, czy innej grupy dowodów, nie wchodzi w rachubę naruszenie reguły in dubio pro reo (zob, Wyrok SA w Poznaniu z 23.12.2021 r., II AKa 186/21, LEX nr 3308408, Postanowienie SN z 15.11.2021 r., V KK 528/21, LEX nr 3333661).

Rozważania poczynione w pkt 3.2. niniejszego uzasadnienia wskazują na to, iż skarżący podejmuje polemikę z prawidłowymi

<p>ustaleniami Sądu Rejonowego, przedstawiając własną ocenę dowodów. Z kolei subiektywna ocena dowodów stanowiących podstawę rozstrzygnięcia Sądu meriti nie może być podstawą naruszenia art. 5 § 2 k.p.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji i uniewinnienie oskarżonego M. W..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwiędle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W związku z niepodzieleniem przez Sąd Odwoławczy podniesionego zarzutu obrazy przepisów postępowania, tj. art. 5 § 2 k.p.k., wniosek obrońcy o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu</p>		

czynu należało uznać za niezasadny.		
1.OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
1.ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Całość zaskarżonego rozstrzygnięcia.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Zarzuty obrońcy oskarżonego, jak i prokuratora, okazały się w całości niezasadne. Sąd I Instancji nie dopuścił się podnoszonych w apelacjach uchybień. W konsekwencji, odrzucając twierdzenia		

skarżących, nie stwierdzając z urzędu najmniejszych uchybień nakazujących ingerencję w orzeczenie z urzędu, należało utrzymać w mocy wyrok.			
0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Związłe o powodach zmiany			
0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Związłe o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
<i>0.0.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>			
<i>0.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
<i>1.Koszty Procesu</i>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

II	<p>Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. i § 11 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265) zasądzono od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego 840 zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej poniesionych w postępowaniu odwoławczym.</p>	
III	<p>Na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze, z uwagi na jego trudną sytuację majątkową.</p>	
1.PODPIS		

o.1.Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	brak rozstrzygnięcia w zakresie środka kompensacyjnego	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
0.1. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość zaskarżonego rozstrzygnięcia		

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana